

-**-

SENTÈNCIA 27-02 de 18 de novembre de 2002

Ponent M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 19 d'abril de 2002, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que, hem de condemnar i condemnem Manuel C.F. com a responsable penalment, en el concepte d'autor, d'un delictes major de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena d'UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL, MULTA DE TRES-CENTS EUROS (300,00€) i al pagament de les despeses processals causades.

I com a responsable civil, el condemnem a indemnitzar a la Sra. Maria del Mar L.L. en la quantitat de 2.816,16 euros i a la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL, la quantitat de 784,13 euros.

Atesa la data del delictes objecte d'aquest sumari, un cop ferma aquesta sentència, s'aplicaran els beneficis de l'indult atorgat en data 7 de desembre de 1999 per S.S. E.E els Coprínceps d'Andorra."

II.-RESULTANT: Que la sentència es fonamenta en el següent antecedent fàctic: "que, en data 25 de gener de 1999, el processat Manuel C.F., nascut el dia 20 de juny de 1964, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, es trobava al seu lloc de treball a la cuina del restaurant Baviera d'Andorra la Vella, quan vers les 13'30h arrel d'una discussió laboral amb la seva companya de treball Maria del Mar L.L. l'empentà donant-li un cop a l'esquena per a fer-la sortir de la cuina, forcejant amb aquesta per a agafar-li un ganivet que duia a les mans, ocasionant-li una contusió costal a la regió posterior i ferides incises superficials a la zona palmar del 4rt i 5è dit de la mà esquerra, ferides que tardaren en consolidar-se 37 dies, segons informe del Servei de Medicina Legal i Forense obrant en autes."

III.-RESULTANT: Que notificada la sentència s'interposà recurs d'apel·lació per part del processat, que fou admès a tràmit davant aquests Tribunal Superior. El recurs es fonamenta substancialment en que el processat no tenia intenció d'agredir la cambrera del restaurant ni tampoc de lesionar-la; li havia demanat repetides vegades que abandonés la cuina de la qual ell n'era el cap i a l'haver fet aquesta cas omís de les indicacions del seu cap i burlant-se del mateix, actitud que va enervar al processat, que donà una empenta (que no "un fort cop a l'esquena") intentant treure-li el ganivet, circumstància en la qual la denunciant es produí involuntàriament la lesió. Al·lega a més que la sentència no ha valorat adequadament tota la prova practicada. I considerant que els fets s'han produït de manera fortuïta sol·licità la lliure absolució del processat.

IV.-RESULTANT: Al recurs s'hi oposà el Ministeri Fiscal, que assenyala que el propi processat reconegué haver tallat a Maria del Mar L.L. amb el ganivet i haver-la empès per fer-la sortir de la cuina i que els fets que la sentència declara provats han estat corroborats per totes les declaracions prestades en el judici oral, úniques que la sentència pren en consideració, entre elles la de la pròpia cambrera L.L. i el testimoni R.M. que es remeté a la seva declaració davant el Batlle. A aquestes proves cal afegir-hi l'informe del Servei de Medicina Legal i forense, obrant al foli 35, que, el mateix dia de l'agressió, descriu les ferides produïdes. En conseqüència sol·licità la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència. Comparegué també i realitzà al·legacions la defensa de la Caixa andorrana de Seguretat Social representada pel Lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÈS, el qual sol·licita la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència.

V.-RESULTANT: Que assenyalat dia per a la celebració de la vista del recurs, les parts resumiren i insistiren en els seus arguments. L'advocat del processat sostingué l'absència d'intenció d'agredir a la denunciant i menys encara la de lesionar-la, lesió que es produí accidentalment al forcejar amb ella per a retirar-li el ganivet que portava en les mans, sol·licitant la lliure absolució. El Ministeri Fiscal insistí en la seva oposició al recurs al·legant que el recurrent no té en compte el certificat mèdic que acredita les lesions sofertes (al qual donà lectura) i pretén minimitzar el valor probatori de les

declaracions rebudes en el judici, sol·licitant la confirmació de la sentència. La representació de la CASS es remeté a les al·legacions del seu escrit sol·licitant la confirmació de la sentència, quedant els autes vists per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que els fets que la sentència declara provats i en els que es fonamenta per a establir la condemna estan suficientment acreditats per mitjà de les proves practicades en el judici oral davant el Tribunal de Corts, així com per les declaracions prestades en el sumari i pel certificat mèdic d'assistència, que acredita les lesions produïdes. El processat (encara que s'accepti que ho feu per imposar la seva autoritat) inicià l'agressió (segons l'acusació) o el forcejament (segons la defensa) per a expulsar de la cuina a la cambrera, donant-li l'empenta i tractant de prendre-li violentament el ganivet que ella portava a les mans. Solament el processat pot ser responsable dels fets i de les seves conseqüències, ja que la víctima ha estat la cambrera lesionada. Com argumenta la sentència en el primer Considerant, les lesions objectivades en l'informe del Metge forense, han derivat de l'actuació violenta del processat, que volia veure sortir la cambrera de la cuina i retirar-li el ganivet que portava a les mans. La sentència, ponderant a favor del reo totes les circumstàncies, ha establert una condemna que amb l'aplicació dels Indults acordats amb posterioritat als fets, és una condemna penalment simbòlica a un arrest condicional de dos mesos que el processat no haurà de complir. Tenint en compte que solament a ell pot atribuir-se-li la responsabilitat dels fets, fins i tot en el supòsit que el més procedent -segons planteja el recurrent- fos condemnar per imprudència, una pena tan mínima i que no serà de necessari compliment, seria una pena justificada. Per aquestes raons la sentència ha de confirmada.

II.-CONSIDERANT: Que l'altre pronunciament de la sentència es refereix a les conseqüències civils del fet delictiu. La sentència acorda com a reparació civil el pagament de 2.816,16€ a favor de la lesionada i de 784,13 € de reembossament a la Caixa andorrana de Seguretat Social. A part que el recurs gairebé no s'ha referit a aquest pronunciament de la sentència, es tracta de sancions indemnitzadores que resulten proporcionades per a la

entitat dels fets que la sentència declarà provats i que no han estat desvirtuats en aquest grau jurisdiccional, procedint en conseqüència confirmar també aquest pronunciament de la sentència.

III.-CONSIDERANT: Que al ser desestimat el recurs i confirmada la sentència, les costes han d'anar a càrrec del recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Manuel C.F.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 19 d'abril de 2002, en la causa núm. 87-1/99.

3.- Imposar les costes processals causades pel recurs al recurrent.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.